EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 25.1.2017.
COM(2017) 40 final

2017/0014 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko izklāsta ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroles pagarināšanu ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Vairākas ES dalībvalstis 2015. gadā atjaunoja pagaidu robežkontroli, reaģējot uz rekordlielām Eiropas Savienībā ierodošos migrantu plūsmām un ievērojamu sekundāro kustību. Šī situācija bija nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai vairākās Šengenas valstīs[1].

Apdraudējumu iemesls bija būtiski trūkumi efektīvas robežkontroles nodrošināšanā dažās Savienības ārējās robežas daļās, kā rezultātā tika apdraudēta visas Šengenas zonas darbība. Tāpēc pēc Komisijas priekšlikuma[2] Padome ieteica[3] piecām visvairāk skartajām Šengenas valstīm (Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un Norvēģijai) sešu mēnešu laikposmā saglabāt samērīgu pagaidu robežkontroli šo valstu iekšējo robežu ierobežota skaita posmos.

Šengenas Robežu kodeksa 29. panta piemērošana un saskaņotas pieejas ES līmenī pieņemšana attiecībā uz pagaidu robežkontroli bija iekļauta iniciatīvās, kas uzskaitītas ceļvedī „Atpakaļceļš uz Šengenu”[4], kura mērķis bija izveidot apstākļus visu iekšējo robežu kontroles atcelšanai un pēc iespējas drīz atsākt Šengenas zonas darbību normālā režīmā.

Padome 2016. gada 11. novembrī pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 29. pantu pieņēma Īstenošanas lēmumu, ar ko izklāsta ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroles pagarināšanu ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību. Tika uzskatīts, ka joprojām pastāv ārkārtas apstākļu sekas, kuru dēļ bija jāpiemēro 29. pants.

Šis ieteikums bija adresēts tām pašām piecām Šengenas valstīm (Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un Norvēģijai), attiecās uz tiem pašiem iekšējo robežu posmiem šajās valstīs un atļāva saglabāt mērķtiecīgu un samērīgu kontroli vēl trīs mēnešus, proti, līdz 2017. gada 12. februārim. Tomēr uz atjaunoto robežkontroli tika attiecināti stingrāki nosacījumi nekā saskaņā ar 2016. gada 12. maija ieteikumu, un attiecīgajām Šengenas valstīm tika noteikts pienākums katru mēnesi iesniegt detalizētu ziņojumu[5].

Ja ārkārtas apstākļi turpinās, atbilstoši Šengenas Robežu kodeksa 25. un 29. pantam šo laikposmu var vēlreiz pagarināt saskaņā ar 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūru.

Šis ieteikums neskar papildu iespējas, kuras visām dalībvalstīm, tostarp piecām skartajām dalībvalstīm, ir pieejamas saskaņā ar vispārējiem noteikumiem par iekšējo robežu kontroles pagaidu atjaunošanu gadījumā, ja rodas vēl kāds nopietns sabiedriskās kārtības vai iekšējās

---

1 Hronoloģiskā secībā Vācijā, Austrijā, Slovēnijā, Ungārijā, Zviedrijā, Norvēģijā un Dānijā.

2 Komisijas priekšlikums Padomes Īstenošanas lēmumam, kurā izklāstīts ieteikums par iekšējo robežu pagaidu kontroli ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību, COM(2016)275 *final*, 2016. gada 4. maijs.

3 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2016/894 (2016. gada 12. maijs), ar ko izklāsta ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroli ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību (OV L 151, 8. lpp.).

4 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei „Atpakaļceļš uz Šengenu – Ceļvedis”, COM(2016)120 *final*, 4.3.2016.

5 Sekojot 2016. gada 11. novembra ieteikumam, visas piecas attiecīgās Šengenas valstis paziņoja Komisijai, ka tās vēlētos veikt ieteikto iekšējo robežu pagaidu kontroli.

drošības apdraudējums, kas nav saistīts ar būtiskiem trūkumiem ārējās robežas pārvaldībā. Piemēram, 2016. gada 12. maija ieteikuma piemērošanas laikposmā Francija, uz kuru šis ieteikums neattiecās, paziņoja par robežkontroles atjaunošanu un turpmāku saglabāšanu pie tās iekšējām robežām, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar paredzamiem notikumiem un terorisma draudiem[6].

Turklāt, kā atzīts Šengenas Robežu kodeksa 23. pantā, dalībvalstis var veikt policijas pārbaudes pierobežas zonās, ja vien šādu pārbaužu iedarbība nav līdzvērtīga robežpārbaudēm. Pieejamā izlūkošanas informācija un paaugstinātais apdraudējuma līmenis var pamatot šādu pārbaužu intensīvāku veikšanu, tostarp policijas pārrobežu sadarbības ietvaros veicot šīs pārbaudes svarīgos transporta tīklos, kam var būt būtiska loma, lai reaģētu gan uz nekontrolētu sekundāro kustību, gan uz terorismu. Lai atgrieztos pie Šengenas zonas normālas darbības un pakāpeniski izbeigtu iekšējo robežu pašreizējo pagaidu kontroli, Komisija mudina dalībvalstis izmantot šo iespēju.

Būtu arī jāuzsver, ka nedz policijas pārbaužu veikšana pierobežas zonās, nedz robežkontroles atjaunošana pati par sevi nevar nodrošināt pilnīgu drošību, kā to apliecina nesenais teroristu uzbrukums Berlīnē. Tāpēc pastiprināta un efektīva dalībvalstu sadarbība visos attiecīgo dienestu līmeņos nolūkā apkarot terorismu (izlūkošanas informācijas apmaiņa, policijas sadarbība un ES datubāzu izmantošana) joprojām ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu pilnīgu drošību Šengenas zonā.

Tikmēr ir īstenoti vai tiek īstenoti vairāki pasākumi, kurus Komisija ierosināja labākai Savienības ārējo robežu pārvaldībai un Šengenas zonas aizsardzībai[7]. Ar robežkontroli saistītie pasākumi cita starpā ir šādi: Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbības uzsākšana, karsto punktu izveide un gaidāmās sistemātiskās pārbaudes, kuras attiecīgajās datubāzēs tiks veiktas par visām ārējo robežu šķērsojošām personām. Pateicoties nesen izveidotajai Eiropas Robežu un krasta apsardzei, ES ārējās robežas tagad ir labāk aizsargātas un aprīkotas, lai reaģētu uz jaunu krīzi. Komisija turpinās cieši sadarboties ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un nodrošinās, ka tiek izpildīti visi pienākumi, kas paredzēti regulā par Eiropas Robežu un krasta apsardzi. Minētajiem pasākumiem būtu jāpanāk ES ārējās robežas daudz labāka aizsardzība, kas ir obligāts priekšnoteikums, lai atceltu uz laiku atjaunoto robežkontroli uz iekšējām robežām un atjaunotu normālu Šengenas zonas darbību[8].

Komisija pilnībā apzinās, ka migrācijas plūsmas jebkurā ES robežas posmā nākotnē varētu radīt nopietnu sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējumu vienā vai vairākās dalībvalstīs. Šā iemesla dēļ dažādos robežas posmos gan jūrā, gan uz sauszemes tiek veiktas darbības ar mērķi panākt koordinētu rīcību, tostarp veicot papildu pasākumus Vidusjūras centrālās daļas maršrutā[9], īstenojot partnerības satvaru un veicot papildu darbības ārējo robežu attiecīgajos posmos. Komisija arī atzīst, ka pēdējos gados ir radušās jaunas drošības problēmas, kā to apliecina Berlīnē pavisam nesen notikušais teroristu uzbrukums. Tādēļ jānorāda, ka, lai gan pašreizējais tiesiskais regulējums ir bijis pietiekams, lai risinātu līdz šim

---

6 Eiropas 2016. gada čempionāts futbolā / *Tour de France* velobrauciens, ārkārtas stāvoklis pēc uzbrukuma Nicā.

7 Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Robežu un krasta apsardzi, COM(2015)671 *final*; Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz pārbaužu pastiprināšanu attiecīgajās datubāzēs pie ārējām robežām, COM(2015)670 *final*.

8 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei „Atpakaļceļš uz Šengenu – Ceļvedis", COM(2016)120 *final*.

9 Skatīt Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei „Migrācija Vidusjūras centrālās daļas maršrutā – Migrācijas plūsmu pārvaldība, dzīvību glābšana", JOIN(2017) 4 *final*.

konstatētās problēmas, Komisija apsver, vai tas ir pietiekami pielāgots, lai vērstos pret jauniem drošības apdraudējumiem.

Komisija ir apņēmusies turpināt darbu ar mērķi nodrošināt, ka jau ieviestie instrumenti tiek pilnībā izmantoti, kā arī strādāt pie vajadzīgajām jaunajām iniciatīvām, lai vēl vairāk stabilizētu situāciju, paturot prātā to, ka pagarinātas iekšējo robežu kontroles trūkumi, proti, augstas ekonomiskās izmaksas un pilsoņu brīvas pārvietošanās šķēršļi, ir jāsamēro ar rezultātiem, kas gūti līdz šim veiktās iekšējo robežu kontroles gaitā.

Pašreizējā situācija

Pamatojoties uz ikmēneša ziņojumiem, kurus attiecīgās Šengenas valstis iesniegušas Komisijai, un visu tās rīcībā esošo informāciju, Komisija var secināt, ka kontrole joprojām ir tikusi veikta ieteikumā noteikto nosacījumu ietvaros. Kontrole ir veikta vienīgi nepieciešamības gadījumā, tā joprojām ir bijusi samērīga un mērķtiecīga, tās intensitāte ir bijusi ierobežota, un tā pēc iespējas mazāk ir traucējusi plašai sabiedrībai šķērsot attiecīgās iekšējās robežas.

Informācija, kuru Šengenas valstis sniegušas savos ziņojumos, apstiprina tendenci, kas jau bija vērojama ziņojumos, kuri iesniegti saskaņā ar 2016. gada 12. maija ieteikumu (proti, samazinās to personu skaits, kam atteikta ieceļošana, kā arī saņemto patvēruma pieteikumu skaits), un tādējādi – pakāpenisku situācijas stabilizēšanos.

Ir tiesa, ka ieteikuma aptvertajā laikposmā turpināja arī samazināties Eiropas Savienībā ieceļojošo neatbilstīgo migrantu un patvēruma meklētāju skaits. Lai gan Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras izveide un darbības uzsākšana un ES un Turcijas 2016. gada 18. marta paziņojuma turpmākā īstenošana ir būtiski soļi situācijas pārvaldībā, tomēr Grieķijas salās joprojām ierodas vidēji 81 persona dienā.

Turklāt Grieķijā vēl aizvien ir ievērojams neatbilstīgo migrantu un patvēruma meklētāju skaits (50 000 līdz 60 000, no kuriem 16 000 atrodas salās). Karstie punkti un nometnes Grieķijā joprojām ir pārpildīti, kam par iemeslu ir nepietiekams progress pieteikumu apstrādē, kā arī minēto personu pārcelšanā un atgriešanā, un, balsoties uz iepriekšējo pieredzi, saglabājas šo neatbilstīgo migrantu sekundārās kustības risks uz citām dalībvalstīm. Turklāt situācija Rietumbalkānos vēl aizvien ir nestabila, piemēram, Serbijā pašlaik uzturas 7000 migrantu. No tā izriet, ka situācija kopumā saglabājas trausla, un joprojām ir vajadzīgas papildu pūles, lai turpinātu samazināt šo migrantu skaitu. Tādējādi joprojām pastāv ar migrāciju saistīto ārkārtas apstākļu sekas, kas rada nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai un apdraud visas Šengenas zonas vispārējo darbību.

Tālākā virzība

Neraugoties uz sasniegto būtisko progresu, pilnībā nav izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti ceļvedī „Atpakaļceļš uz Šengenu” nolūkā atcelt visas kontroles pie iekšējām robežām un atgriezties pie Šengenas zonas normālas darbības.

Konkrēti – to migrantu skaits, kuri vēl aizvien ir Grieķijā, šajā posmā joprojām varētu būt pamats bažām un attaisnot atbilstošu pasākumu saglabāšanu. Situācija gar Rietumbalkānu maršrutu saglabājas nestabila, un dalībvalstis, ko visvairāk skārusi neatbilstīgo migrantu sekundārā kustība no Grieķijas, joprojām ir pakļautas riskam saistībā ar neatbilstīgo kustību.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ir izveidota rekordīsā laikā, un pašlaik tiek strauji izvērsta tās darbība[10], tostarp nolūkā no 2017. gada februāra palīdzēt Grieķijai pie tās ārējās ziemeļu robežas. Attīstās arī sadarbība starp Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un trešām valstīm – Komisija ir iesniegusi Padomei lūgumu piešķirt sarunu pilnvaras par statusa nolīgumu, kas noslēdzams ar divām kaimiņos esošām trešām valstīm (Serbiju un bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku). Šis Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbības izvēršanas process turpinās, un ir vajadzīgi papildu centieni.

Turklāt spēkā esošo Dublinas noteikumu piemērošana Grieķijā tiks pakāpeniski atjaunota tikai no marta vidus, un jāpieliek lielākas pūles, lai nodrošinātu, ka Grieķija pilnībā piedalās šajā sistēmā saskaņā ar Komisijas ieteikumiem – neatkarīgi no pašreiz noritošā darba šo noteikumu uzlabošanā. Papildus tam arī ārkārtas pārcelšanas shēmām, kas izveidotas jau kopš 2015. gada septembra, jāturpina sniegt konkrētus rezultātus pārcelto personu skaita ziņā. Visbeidzot, jāturpina palielināt to atgriezto personu skaitu, kurām nav tiesību uzturēties Eiropas Savienībā.

Tā kā minētie elementi norāda uz ārkārtas apstākļu turpmāku pastāvēšanu, Komisija uzskata par pamatotu atļaut Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un Norvēģijai uz samērīgu laikposmu pagarināt iekšējo robežu pašreizējo kontroli kā ārkārtas pasākumu. Pamatojoties uz šajā posmā pieejamajiem faktiem, pagarinājumam nevajadzētu pārsniegt trīs mēnešus. Komisija turpinās sadarboties ar šīm dalībvalstīm, lai pakāpeniski atceltu iekšējo robežu pagaidu kontroli.

Priekšlikuma darbības joma

Tām piecām dalībvalstīm, kas pašlaik veic iekšējo robežu pagaidu kontroli saskaņā ar Padomes 2016. gada 11. novembra ieteikumu, vajadzētu atļaut turpināt to darīt trīs mēnešus, piemērojot stingrus nosacījumus.

Tomēr, ņemot vērā pakāpenisku situācijas stabilizēšanos un mērķi pakāpeniski atcelt iekšējo robežu pagaidu kontroli, attiecīgajām dalībvalstīm vispirms būtu jāapsver, vai citi pasākumi, jo īpaši policijas pārbaudes robežas tuvumā, kuras tiek veiktas tādā veidā, kas atbilst Šengenas Robežu kodeksa 23. pantam, var pietiekami novērst apzinātos apdraudējumus[11], un jāievieš efektīvas robežpārbaudes pie attiecīgajām iekšējām robežām tikai kā galējs līdzeklis. Attiecīgi tām dalībvalstīm, kuras izvēlas saglabāt iekšējo robežu kontroli saskaņā ar šo ieteikumu, pirms šīs izvēles izdarīšanas vajadzētu pārbaudīt visus pieejamos robežkontrolei alternatīvos pasākumus. Par šīs pārbaudes rezultātiem šīm dalībvalstīm savā paziņojumā par iekšējo robežu kontroles saglabāšanu būtu jāziņo pārējām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai.

Attiecībā uz šo ieteikumu paliek spēkā 2016. gada 11. novembra ieteikumā izklāstītās prasības par to, ka attiecīgās dalībvalstis katru nedēļu pārskata kontroļu nepieciešamību, biežumu, vietu un laiku, kā arī par kontroļu pielāgošanu novērstā apdraudējuma līmenim un – attiecīgos gadījumos – to pakāpenisku atcelšanu. Attiecīgajām dalībvalstīm arī turpmāk

[10] Skatīt paziņojumu par Eiropas Robežu un krasta apsardzes īstenošanu, COM(2017) 42.

[11] Tiesa ir noteikusi, ka Šengenas Robežu kodeksa (Regula 2016/399) 23. panta a) punkta četri ar mazajiem romiešu cipariem i) līdz iv) apzīmētie apakšpunkti ir tikai piemēri, proti, tie nav stingrs ierobežojums, ar ko nosaka vienīgos iespējamos pasākumus, kurus dalībvalsts policija drīkst veikt pierobežas teritorijā (lieta *Adil*, C-278/12 *PPU*, 65. punkts). Šis spriedums attiecas uz valsts tiesību aktiem vai praksi, kas aprobežojas tikai ar pierobežas teritorijām. Ja policijas pilnvaras ir piemērojamas visā dalībvalsts teritorijā bez izņēmuma, tad varbūtība, ka to piemērošana ir pretrunā robežpārbaudēm līdzvērtīgu pasākumu aizliegumam, ir mazāka.

vajadzētu regulāri apspriesties ar konkrēto(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai nodrošinātu, ka iekšējo robežu kontrole tiek veikta tikai pie tām iekšējās robežas daļām, kur to uzskata par nepieciešamu un samērīgu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu.

Ar Padomes 2016. gada 11. novembra ieteikumu ieviestais pienākums sniegt detalizētus ziņojumus tiks piemērots arī turpmāk. Šā ieteikuma katra īstenošanas mēneša beigās attiecīgajām dalībvalstīm būtu nekavējoties jāziņo Komisijai par veikto kontroļu rezultātiem un – vajadzības gadījumā – par šādu kontroļu turpināšanas nepieciešamības izvērtējumu. Šajā ziņojumā būtu vismaz jānorāda kopējais pārbaudīto personu skaits, kopējais ieceļošanas atteikumu skaits pēc šīm pārbaudēm, kopējais pārbaužu rezultātā pieņemto atgriešanas lēmumu skaits un kopējais to patvēruma pieteikumu skaits, kuri saņemti pie iekšējām robežām, kur tika veiktas pārbaudes.

Komisija cieši uzraudzīs ieteikuma piemērošanu un situāciju uz vietas.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis ieteikums veicinās spēkā esošo noteikumu īstenošanu konkrētajā politikas jomā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis ieteikums ir saistīts ar Savienības iekšējo tirgu un migrācijas un patvēruma politiku.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) 29. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Regulas (ES) Nr. 2016/399 29. pantā ir noteikts, ka Padome pieņem ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroli, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

Rīcība Savienības līmenī ir vajadzīga, ja ir apdraudēta telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējā darbība.

- **Proporcionalitāte**

Šis priekšlikums paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi noteiktā mērķa sasniegšanai.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Nepiemēro.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Ņemot vērā priekšlikuma steidzamību, apspriešanās ar ieinteresētajām personām nebija iespējama.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Nepiemēro.

- **Ietekmes novērtējums**

Ņemot vērā paredzēto ierobežoto laikposmu un izskatot attiecīgo dalībvalstu iesniegtos datus un datus, kas pieejami saistībā ar situāciju Grieķijā, netika sagatavots visaptverošs ietekmes novērtējums.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Nepiemēro.

- **Pamattiesības**

Priekšlikuma izstrādē ir ņemta vērā pamattiesību aizsardzība.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātais pasākums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

Nepiemēro.

2017/0014 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko izklāsta ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroles pagarināšanu ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)[12], un jo īpaši tās 29. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome pēc Komisijas priekšlikuma 2016. gada 12. maijā saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 29. pantu pieņēma Īstenošanas lēmumu, ar ko izklāsta ieteikumu par iekšējo robežu pagaidu kontroli ārkārtas apstākļos, kas apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību.

(2) Padome ieteica piecām Šengenas valstīm (Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un Norvēģijai) sešu mēnešu laikposmā saglabāt samērīgu pagaidu robežkontroli šo valstu iekšējo robežu ierobežota skaita posmos, lai vērstos pret tiem nopietnajiem draudiem sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai šajās valstīs, kurus rada trūkumi ārējo robežu kontrolē Grieķijā un to neatbilstīgo migrantu sekundārā kustība, kas ieceļojuši caur Grieķiju un var plānot pārvietoties uz citām Šengenas valstīm. Padome pēc Komisijas priekšlikuma 2016. gada 11. novembrī šo laikposmu pagarināja vēl par trim mēnešiem.

(3) Ja ārkārtas apstākļi turpinās, atbilstoši Šengenas Robežu kodeksa 25. un 29. pantam Padomes ieteikto sākotnējo laikposmu var vēlreiz pagarināt.

(4) 2016. gada 11. novembra ieteikumā tika noteikts, ka attiecīgajām Šengenas valstīm katru mēnesi jāziņo Komisijai par veikto kontroļu rezultātiem un – vajadzības gadījumā – par šādu kontroļu turpināšanas nepieciešamības izvērtējumu. Šādus ziņojumus Komisija saņēma no visām attiecīgajām Šengenas valstīm. Šajos ziņojumos iekļautā informācija apliecina, ka kontroles joprojām tikušas veiktas ieteikumā noteikto nosacījumu ietvaros. Minētā informācija arī apstiprina pakāpenisku situācijas stabilizēšanos šajās valstīs, proti, to, ka samazinās to personu skaits, kurām atteikta ieceļošana, kā arī saņemto patvēruma pieteikumu skaits.

(5) Tomēr, neraugoties uz šo progresu, vēl aizvien pilnībā nav izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti ceļvedī „Atpakaļceļš uz Šengenu” nolūkā atcelt visas kontroles pie iekšējām robežām un atgriezties pie Šengenas zonas normālas darbības. Liels neatbilstīgo migrantu skaits joprojām uzturas Grieķijā, un, pamatojoties uz līdz šim novērotajām

[12] OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.

tendencēm, dalībvalstis, ko visvairāk skārusi neatbilstīgo migrantu sekundārā kustība no Grieķijas, vēl aizvien ir pakļautas riskam saistībā ar šo personu neatbilstīgo kustību.

(6) Savā paziņojumā „Atpakaļceļš uz Šengenu – Ceļvedis" Komisija identificēja dažādos politikas virzienus, kas jāizstrādā, lai atjaunotu Šengenas zonas pilnvērtīgu darbību. Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra tagad strauji sāk darboties, kā rezultātā no 2017. gada februāra tā varēs palīdzēt Grieķijai pie tās ārējās ziemeļu robežas.

(7) Vēl viens ceļvedī „Atpakaļceļš uz Šengenu" apzinātais elements ir ES un Turcijas paziņojuma īstenošana. Ceturtajā progresa ziņojumā[13] ir apstiprināta tendence virzībā uz stabilu rezultātu sasniegšanu, neraugoties uz daudzajām problēmām. Tomēr šī īstenošana ir pastāvīgi jāuzrauga. Tas pats attiecas uz sadarbību, par kuru vienojās Rietumbalkānu valstu vadītāju sanāksmē pieņemtajā paziņojumā.

(8) Tādēļ joprojām pastāv ārkārtas apstākļi, kas rada nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai un apdraud Šengenas zonas vispārējo darbību.

(9) Tādēļ, ņemot vērā iepriekš izklāstītos faktus, šķiet pamatoti saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 29. pantu kā galējo līdzekli atļaut vēlreiz pagarināt pagaidu robežkontroli pie attiecīgajām iekšējām robežām tām Šengenas valstīm, kuras pašlaik veic šādu kontroli, proti, Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un asociētajai valstij Norvēģijai.

(10) Pamatojoties uz šajā posmā pieejamajiem faktiem, šim pagarinājumam nevajadzētu pārsniegt trīs mēnešus, sākot no šā īstenošanas lēmuma pieņemšanas dienas.

(11) Dalībvalstīm, kuras nolemj turpināt veikt iekšējo robežu kontroli saskaņā ar šo īstenošanas lēmumu, par to būtu attiecīgi jāpaziņo pārējām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai.

(12) Attiecīgajām dalībvalstīm, pirms tās izvēlas veikt šādu kontroli, vajadzētu pārbaudīt, vai konstatētā apdraudējuma efektīvai novēršanai nevarētu izmanot tādus citus, robežkontrolei alternatīvus pasākumus kā policijas pilnvaru īstenošana veidā, kas atbilst Šengenas Robežu kodeksa 23. pantam, un lemt par robežkontroles atjaunošanu pie attiecīgajām iekšējām robežām tikai kā galējo līdzekli gadījumā, ja ar šādiem pārrobežu kustību mazāk ierobežojošiem pasākumiem nevar pietiekami novērst konstatētos apdraudējumus. Attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāinformē par šo pārdomu rezultātiem un savos ziņojumos jānorāda iemesli, kādēļ izvēle izdarīta par labu robežkontrolei.

(13) Kontrole saskaņā ar šo īstenošanas lēmumu būtu jāturpina veikt tikai nepieciešamajā apmērā, kontroles intensitāte jāierobežo līdz absolūti nepieciešamajam minimumam un kontrole jāpielāgo apstākļiem. Attiecīgi var paredzēt, ka jebkura plūsmas samazinājuma rezultātā būtu jāpārtrauc kontrole konkrētajos robežas posmos. Pamatojoties uz pastāvīgi atjauninātu riska analīzi un izlūkdatiem, būtu jāveic tikai mērķtiecīga kontrole, lai gūtu maksimālu labumu no kontroles un ierobežotu tās negatīvo ietekmi uz brīvo pārvietošanos. Šengenas valstīm, ko skar šīs konkrētajos robežas posmos veiktās kontroles, būtu jāļauj regulāri paust viedokli par šo kontroļu nepieciešamību; Šengenas valstij, kura nolēmusi atjaunot šādas kontroles, būtu jāņem vērā šis viedoklis tad, kad tā izvērtē un pārskata šādu pārbaužu nepieciešamību ar mērķi tās pakāpeniski samazināt.

(14) Šā īstenošanas lēmuma katra īstenošanas mēneša beigās nekavējoties būtu jānosūta Komisijai pilnīgs ziņojums par veikto pārbaužu rezultātiem, vajadzības gadījumā

[13] Ceturtais ziņojums par ES un Turcijas paziņojuma īstenošanā gūto progresu (COM(2016) 792).

pievienojot novērtējumu par to turpināšanas nepieciešamību. Šajā ziņojumā būtu jānorāda kopējais pārbaudīto personu skaits, kopējais ieceļošanas atteikumu skaits pēc šīm pārbaudēm, kopējais pārbaužu rezultātā pieņemto atgriešanas lēmumu skaits un kopējais to patvēruma pieteikumu skaits, kuri saņemti pie iekšējām robežām, kur tika veiktas pārbaudes.

(15) Padome pieņem zināšanai, ka Komisija ir paziņojusi, ka tā turpinās sadarboties ar attiecīgajām Šengenas valstīm, lai pakāpeniski atceltu iekšējo robežu pagaidu kontroli ar mērķi pēc iespējas drīz atsākt Šengenas zonas darbību normālā režīmā.

(16) Padome arī ņem vērā, ka Komisija ir paziņojusi, ka tā cieši uzraudzīs šā īstenošanas lēmuma piemērošanu,

AR ŠO IESAKA.

1. Austrijai, Vācijai, Dānijai, Zviedrijai un Norvēģijai pagarināt samērīgu pagaidu robežkontroli uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, sākot no šā īstenošanas lēmuma pieņemšanas dienas, pie šādām iekšējām robežām:

   – Austrijai pie Austrijas un Ungārijas sauszemes robežas un Austrijas un Slovēnijas sauszemes robežas;

   – Vācijai pie Vācijas un Austrijas sauszemes robežas;

   – Dānijai Dānijas ostās ar prāmju satiksmes savienojumiem ar Vāciju un pie Dānijas un Vācijas sauszemes robežas;

   – Zviedrijai Zviedrijas ostās policijas dienvidu un rietumu reģionā un pie Ēresunda tilta;

   – Norvēģijai Norvēģijas ostās ar prāmju satiksmes savienojumiem ar Dāniju, Vāciju un Zviedriju.

2. Pirms lemšanas par šādu kontroļu turpmāku pagarināšanu uz šā ieteikuma pamata attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāapmainās viedokļiem ar konkrēto(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai nodrošinātu, ka iekšējo robežu kontrole tiek veikta tikai tur, kur to uzskata par nepieciešamu un samērīgu. Turklāt attiecīgajām dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka iekšējo robežu kontrole tiek veikta tikai kā galējais līdzeklis, kad ar citiem alternatīviem pasākumiem nevar panākt to pašu rezultātu, un tikai pie tām iekšējās robežas daļām, kur to uzskata par nepieciešamu un samērīgu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu. Attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāziņo attiecīgi pārējām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai.

3. Robežkontrolei arī turpmāk vajadzētu būt mērķtiecīgai, balstītai uz pastāvīgi atjauninātu riska analīzi un izlūkdatiem, un tās tvērumam, biežumam, vietai un laikam būtu jāaprobežojas ar to, kas ir noteikti nepieciešams, lai reaģētu uz nopietno apdraudējumu un aizsargātu sabiedrisko kārtību un iekšējo drošību. Dalībvalstij, kas veic iekšējo robežu kontroli saskaņā ar šo īstenošanas lēmumu, katru nedēļu būtu jāpārskata kontroļu nepieciešamība, biežums, vieta un laiks, jāpielāgo kontroļu intensitāte novērstā apdraudējuma līmenim, vajadzības gadījumā pakāpeniski tās atceļot, un katru mēnesi nekavējoties jāziņo Komisijai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs